

Máte malou či středně velkou firmu zabývající se exportem či importem, kde si vás současná turbulentní doba na rozkolísaném devizovém trhu tak nyní už nemusí. Zajišťujeme vaše kursové ryzyko, ochráníme vaši marži, pomůžeme vám uspořít a být konkurenci schopnější akcenta CZ.

Česko se dál zadlužuje. Za první 3 měsíce skončil státní rozpočet v rekordním schodku o výši více než 166 miliard korun.

Podle vlády můžou za vysoké výdeje státu opatření na pomoc lidem postiženým vysokými cenami energií.

Ekonomové, ale připomínají, že na nepříznivém vývoji hospodaření státu se podepisují i nízké příjmy dostátní kasy a dlouhodobě neřešené problémy,

jako je penzijní reforma nebo strukturadání. Kde by vláda měla zakročit nejurgentněji?

A na co se máme připravit, pokud politici reformy budou dál odkládat?

Je středa 5. důmna. Tady Jelenka Kabrhelová a 5.59. Spravodějský podkást se znam správ.

Petr Janský, Ekonomického Institutu Ekonomických Studií fakulty sociálních vět Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Dobrý den, děkuji za pozvání.

Ekonomickým správám tohoto týdne dominují nová čísla ohledně státního rozpočtů.

V prvním čtvrtletí letošního roku skončil schodkem více než 166 miliard korun, což je podle součtů nejhorší výsledek od vzniku česká za toto období, za to první čtvrtletí. Jak důležitá to je správa, pan Janský?

Je to důležitá správa. Je to vysoké a je tam očividný nesoulad mezi příjmy státního rozpočtů a výdeji státního rozpočtů.

Pokud to pomůže těm současným konsolím, dačím snáhám, které ještě vláda v konečné verzi neprzestavila, tak to může být i k něčemu dobré.

Zároveň z prvních 3 měsíců je těžké vypovídat, jaký bude celkový vývoj ve řezených financích, a zároveň bych si dovolil malou odbočku číselnou, mluvíme o 160 miliardách, ale co se stalo taky od zezna 2021, tak je to, že nám narostlá cenová hladina od 30%.

A o tolik je přesně i vyšší ten schodek za lidem na řezen oproti roku 2021.

Tože vlastně není to nutně nejvyšší od po listopodové historie, ale jedná se o porovný vývoj jako v roce 2021 za tím,

a tam si jenom dovolím poznamenat, že tam ten výselný schodek byl 420 miliard za celý rok.

Teď byl v plánu, že bude jenom fózevkách, jenom, že je to velké číslo 295.

Zároveň to můžeme asi chápat jako signál toho, že ten rozpočet se vyvíjí, spíš hodně napětě, možná až nepřízní vět, což říkají někteří ekonomové, kde hledat příčiny.

Je to také v té současné inflační situaci, nebo jinde?

Částečně je to způsobené vysokými cenami energií a dalšími výdeji s pojenem s vysokou inflací, ale zároveň i ty příjmy jsou často o tu inflaci.

Vyšíte, že to není jenom o tom. Obecně je to o tom, že máme nízké daně a vysoké výdeje, a to se projevoje tím deficitem, který pozorujeme.

Je to tak hneduché.

Na víc teď máme tu krizi, část toho schodku je způsobené na toho krizi, ale odhadujeme, že většina toho deficitu, které jsme měli loni před loni budeme mít letos,

tak je tzv. strukturální defici. To znamená, že kdyby žádná krize nebyla, kdyby nebyl covid, kdyby nebyl nároscen energií, tak se budeme zadlořovat zhruba nějaký 200 miliard korun ročně.

A dá se říct, jak špatná nebo jak vážná ta rozpočtová situace je?

Je vážná. Je vážná v letošním roce, tak jak se o tom bavíme ať už ten vyselný schonek bude takový nebo onaký.

Vzím, že vážná i do dalších let, když se podíváme na ten vývoj v dalších 5-10 letech, ale já, co se dívám, ještě dál za 12-15-20 let, tak tam ta situace začíná být dopravdu vážná.

Takže já chápu, že tady máme tv. vdá čísla za lednaž březem 2023, ale co mě pohání k tomu, abych vládě doporučoval duchodů o reformu a další kroky, které můžu zvýšit příjmy,

zvýšit výdej a státní rozpočtu, tak je to, že vím, co nás čeká za 10-20 let, i kdyby jenom na záklě je toho, že vidím ty demografické proknózy.

Letošní rozpočet se dál strmně propadá.

V prvním čtvrtletí vláda hospodařila s deficitem 166 miliard korun.

To je o 107 miliard hlupší schodek než lonit za té, že období.

Březnový výsledek je pak vůbec nejhorší v existenci samostatného Česka.

Ministerstvo Financi nadále počítá s tím,

že se bude ten vývoj rozpočtu v průběhu roku stabilizovat a že ten pánovaný schodek dotržíme.

Sněmovní opozice vládi vytýká, že pro Letošek

zatím nepřišla s žádným usporným plánem.

Nevidíme vůbec nic žádný nás na konsultace.

Podme vymenovately to, čím může vláda čerpání rozpočtu o vlivně takteré kroky jsou z hlediska rozpočtu nejkritičtější.

Příležitost zlepšit zdraví veřejných financí

je samozřejmě hlavně na straně příjmu a na stranej videu.

Obecně zemřeně pojde k nějakému technologickému průlomu

neubrde velmi vysoký ekonomický růz,

tak pak se náhodou zdáte tyto současné obavy

jako vysoký růz,

tak pak se náhodou zdáte tyto současné obavy jako pošetěle,

ale když budeme předbokládat, řekni čemu zázračnému nedojde,

pak tady máme již nyní velký nesoulat,

že máme nízké přími a máme vysoké výde.

Na té videové strane, k největším videem

státního rozpočtu jsou duchody,

každoročně je to 600 miliard

a tam došlo i k vysokému nárostu

v tomto roce a minúvém roce,

kudy valorizacím, kudy tzv. vychlunému

a dalším zvyšováním duchodů.

Na té videové strane pak těch dalších videových položech

tak jsou spíše menší, ale to neznamená,

že bychom se jej mi neměli zabývat,

ať to je počet úředníků,

hlavně v případě samozpráv,

který máme obrovské množství obcí,
jak nám připomenulo i OVCD,
konce minulého týdne,
kde to bylo prezentováno za přítomnosti pana přeměra,
a nebo jde o počet policistů,
který nám vystoupal na jen z nejvyšší hodnot
v rámci Evropské unie, přičemž zločinnost je na nízké úrovni,
což je dobře samozřejmě.
Na té příjmové straně došlo velké změně
v prosinci 2020, když se schválilo
velké snížení daní,
které ale nebylo doprovázeno žádným snížením výdajů,
takže došlo prohloubení toho strukturálního deficitu,
více mi je půlka toho strukturálního deficitu,
o které jsem mluvil, tak je to snížení daní
s příjmů fyzických osob.
A na té příjmové straně je řada,
jednoduchých daní, které v měch,
které máme příliš vysoké dobře snížení,
že naučily je načín hned některé daně,
jako například daní z nemovitostí,
tak máme nejvyšší v Evropě.
Míra zadlužení Česká je nejvyšší od vzniku republiky.
Vyplývá to z výroční správy
nejvyššího kontrolního úřadu Založnický rok.
Bodlení je největším problémem ekonomiky
růst povolených výdajů a zadlužování.
Inflace v Tuzemsku je pátá nejvyšší
v Evropské unii a podle úřadu výrazně snižuje
životní úroveň obyvatel.
Jak podotýká NKU,
za pět let dokonce roku 2021
stát utratilo z rozpočtu o 75 miliard korun.
Příjmy za stejnou dobu,
ale narostli jen o 351 miliard.
Výsledek hospodaření tak znamená
čtvrté největší zhoršení ze zemí EU.
Podle výroční správy NKU je možné výrazně
například změnou v systému dotací.
Zloni uzavřených kontrol vyplývá,
že je často hlavním cílem čerpat peníze,
aniž by se sledovalo, jaký užitek dotace přinese.
My jsme napočítali, že 769 různých dotačních titulů
a nejrůznějších potom dotací

je za to 7 leté období více než 70 tisíc.

Když si člověk představí aleta čísla,
tak řídit takový to kolos je velmi obtížné,
stojí to sa.

Pojďme začít tedy výdají.

A jak tomu přidám ještě jednu aktuální správu
a to jsou čerstvé, udeje nejvyšších kontrolního úřadu,
který vydal tento týden svoj čerstvou správu,
která upozorňuje na rychle tempo růstu,
za důžení, stáhtu, to je to, o čem novíme.

Avaruje zároveň předrychlí na růst
tento strukturalního deficitu rozpočtu.

Jak vážné závěry, ta správa přináší
podporují vlastně to, co všechno tady říkáte?

Ano, ano, já souhlasím s tím,

že by se stát měl chovat hospodárněj
a to více mě potruhu je ta správa
nejvyšších kontrolního úřadu.

Ano, o to více, když máme již nyní deficit
a víme, když se pdijáme do bolusna,
že ten deficit má spíše bírazně nadústat,
než sam od sebe klasat.

V této situaci bychom měli vážit každou korunu
a měl bychom je hospodárně vydávat,
ať už je to na dotace nebo v jiných věce.

Ta správa věnuje také pozornost systému dotací.

Podle NKU se tam dá výrazně užetřit
a nejvyšší kontrolní úřad dokonce varuje,
že česká ekonomika přešla plíživou cestu
stržní ekonomiky do situace, kdy je to hospodářství
závislé velmi zásadně na dotacích.

Přeja, jak vážné varování tohle považujete

a jaké důsledky to má, když je ekonomika závislá na dotacích?

Můj by si bych vážil tak silná slova,
ale považují rozsach a způso pro zílování dotací
jako hodný pozornosky v České republice.

Je to něco, čemu jsme se vnovali
v národní ekonomické radě vlády v minulém roce,
když jsme připravili konsolideční balíček,
jak by v rámci v jiných financích mohli užetřit
ať už s nížováním videu, zvyšováním daní.

A ty dotace nám připadají důležité zevou hledisek.

Jednak, jak tvrdí i ta výroční správa NKU,
tak je to velké naštví, Milherd,

a myslím jsi, že je potenciál ušetřit,
ale za druhé je to důležité i symbolicky.
Pokud se bavíme stát,
že možná dojde ke zvyšování některých daní,
tak je důležité, aby každá ta koruna byla
hospodárně utracená pou.
Takhle by mohl vznikat pocit,
že tomu tak není jak některé závědy NKU k tomu vybízejí,
tak pak máme problém.
Chránit ten náš demokratický systém,
musíme se chvat ke každé koruně,
které vybědeme od daní v poplatníku zřpovědně.
A zároveň má to vliv na ekonomiku jako celek,
pakli, že nějakým způsobem je špatně nakládáno
z penězi, vytváří se nějaké prostředí,
které může být výstém směru,
třeba, disvunční ekonomicky,
dá se o tom takhle mluvit,
ovlínuje to třeba konkurence schopnost, ekonomiky
v konečném efektu a tak dalá.
A teď čtu některé závědy NKU nechci dělat nějaké silné tvrzení,
ale rozumím tomu, že když některé dotace dou,
například jenom za velkými společnostmi
a tej malé a střední podniky,
z nich například netěží, kvalitře a administrativní náročnostky,
takže se jim nevyplatí,
oni žárat tak pak, který může vznikat
nerovnost mezi těmi velkými malými,
kterou navíc stár podporuje.
Tak pohod těmto případom dochází,
tak to mě je dobré se na to podívat
nebo například z dotací udělat jenom podporomane půjčky,
ale to vyřaduje mnohem víc času,
a proto jsme se k tomu i v rámci návrhu vládě za nerv
postavili v obecné rovině,
je to jedno nebo dvě znaších doporučení z listoparu 2022,
tak se vztahují těm dotacím,
ale není to něco, co je možné doporučit,
odstolu chystáme se k tomu vrátit detailně
a zpráci i snadce NKU a dalšími ralvatnými úzedy.
A když zůstaneme tedy ještě na té straně výdajů.
Vy jste to změňová,
že největší výdajovou položkou tvoří duchody,
u který vláda už slybuje,

že co nevidět představí ucelenou a promyšlenou reformu,
kde by podle vás měla začít?
Prvně by měla začít tím,
že vystaví celý balíček takzvané duchodové reformy.
Mě připraha než chesné, když se bavíme jenom o duchodovém věku.
Duchodový věk to něco, co ovlivní tí lidi,
co ještě nejch jsou v duchodu,
co je to teprv čeká,
nebo nemají ani tě sně před tím duchodovým věkem.
Náopak, například snížení valorizace,
tak se se ovlivní jenom ty,
co už duchod nyní pobírají.
Prvně dobré, aby se na takzvané duchodové reformě
to znamená úpravě těch parametrů
toho současného duchodového systému, aby se na tom podíjeli všechny čásky společnost,
aby to bylo přistavené na jednu,
aby se chápalo tadyhle děláme něco,
proto abychom teď mohli vypláce,
která tím je vysoké duchody,
abychom je mohli vypláce za 10, za 50 let.
A k tomu přistupujeme,
že ten systém upravujeme v několik oblastek.
Vyšování věku odchodu do duchodu je to snižování té valorizace,
a puže všechny teda ty upraju, pokud jim dojde,
tak to bude bolet, ale bude to snad bolet,
jak by všechny z nás podobným zůsem chápeme,
že ten systém jaký nyní nastavený,
tak není udržitelný.
Duchodový účet se propadá hluboko do ménusu,
i proto je nutná reforma.
Jen za lidem a únor letos deficit
přesáhl 15 miliard.
Bezmála 3 milionůme pencistů
stát vyplatil skoro 114 miliard korone.
Nepočítám s tím, že bych tuto hranici 65 let
v duchodové reformě mění,
ale že bych ji zvyšoval.
Pracujeme s parametry,
které by měli objektivně reagovaná
do budoužití kudoucnu
nebo třeba právě na dobu,
kdy lidé byli aktivní na pracovním trhu.
Duchodová reforma je záležitost,
o které experti říkají,

že měl být prvel na už před řadou let,
předcházející vlády k tomu neměli odvahu.
My jsme odhodláni k tomu přistoupit a i o tomto.
Chceme ve snáky širší diálog.
A myslíte, že probíhá taková celospolečenská debata,
která by vedlá k omezení potenciálu
třeba mezi generačního konfliktu.
Teď vidíme, že o duchodoch se tu diskutuje
v posledních pár měsíců
vlastně tak dlouho, jak vláda říká,
že představí tu reformu stále se to odkládá.
Cítíte, že tu je potenciál pro konsensus,
nebo to zatím nevidíme?
Tak já rŭvám, že ten potenciál
tady je jinak, bych vám to tady a posluchačům
neviset vám, možná i já jsem jak by začala
rŭvnou od těch věcí, co by se myslím
měli změnit, ale taky je důležité
asi hodně mluvit o té situace,
kterou jakoby já vidím,
s nám ty prognózy, vidím ty čísla.
Vidím, že v roce 2000 se narodila polovina lidí v České roplivice,
co se narodila v roce 1975,
takže pak na ty důchody těch takzvaných husákvých dětí
bude vydělávat generace, které jsou výrazně méně početné.
Tohle to je něco, co je specifické
pro Českou roplivku, je to kuli
v našem demografickém vývoji, ale podobně
to mučili i v ostatních zemích, když chtěl
k nám se ta demografická situace
spohledu toho důchodového systemu
podšivat z nejakých 12-15 let, ale v jinacích zemích je to jindi.
A v těch současných plánech, když do těch detailů
zatím nevidíme, jsou tam zahrnuté,
ale spojně co máte, sygnáli všechny ty komponenty,
které jste změňoval, které bude potřeba,
aby ta penzíní reforma byla funkční,
které bude potřeba zohlednit.
Ano, všechny jsou na stole,
takže pavíme se o výši důchodu, výši valorizace
čas odchodu do důchodu,
ale také jedna věc, tak je samozřejmě příjem toho systému, to znamená pojstné, tam, kde například o
to, aby všichni lidé,
co vydělávají v České Republice, tak nějakým podobným způsobem přispívali do toho pojstného,

a to například u lidí pracujících na dohody, oprovodným práce, nebo i u části osobnostatně vydělečných, tak vidíme, že přispívají výraz méně, než zaměstnanci, například v podobných pozicích. A máte propočítáno, jak by se to mělo změnit, aby to bylo funkční, protože tu máme na druhé straně argumenty některých osob samozřejmě vydělečných, že v tuhle chvíli chtějí být třeba zaměstnanci, ale nemohou, protože firmám se nevyplatí kvůli míře, zdanění, zaměstnanců, najímat, další zaměstnance, je to podle vás validní argument. Nyní osoby samozřejmě vydělečné činí, mají základ pojstného, 50% svého zisku. Podle mě nemusíme to dávat na rovinu se zaměstnancit v tom smyslu, že by to bylo 100% zisku, ale potím je zvýšit tento základ na třeba 85% zisku. Tím se přiblížíme tím zaměstnancům, ano, stále budou osevče přispívat méně do toho systému, budou méně solidární, ale bude to vydrzně vyšší než je tomu nes. Ale jako by celko je tady hle jsme v nežkasné situaci, jsme se za posledních několikhle dostali, kde lidé dostávají od svého zaměstnavatelé nabídku, bude můžeš jít na švartcna, osevčeho budeme všichni platit nější odvody, nější deně, ale můžeš jít na zaměstnancé, ale pak čistého si odnest sež méně. To je vždyšké nežkasná situace pro zaměstnavatelé i ty potenciálních zaměstnancích, kteří pak nejsou zaměstnanci, toto bychom měli změnit, aby se ani firmy, ani lidé v podobných situacích na nacházeli. Já jsem pro změni to nastavení toho systému, aby lidé nemusili čli tímto těžkým volbám. Prože pak to vytvářímují moje neto, že tady máme zaměstnance, kteří odvádí obrovské odvody, už od minimálním zde jich se platí plné suciální pojužkyní, zdravodní pojužkyní, to máme rád mě hodně vysoké, a naopak osevče někteří, třeba všim ty vysokými videovým paušáli, které to navíc posilují, když je to nárovnost, tak platí rád měnízké odvody. Pojdme se podívat na tů celkovou stránku příjmu, kde by mohl stát zefektivnit to, jaké přím plinou do státní kasy. Jedno z doporučení z minulého týdna od OECD směřuje zvýšení progresivity s přímu fyzických osob. Já tam vidím také potenciální. Myslím si, že je to v konečném důsobku samozřejmě politické roznutí, ale hrát uvádím na míru, že v současné době, když se podíváme na daně s přímu fyzických osob a sociální pojužkyní, zdravodní pojužkyní, tak u vysokých přímů ten náš systém, jak jsme si ho nastavili, tak je regresivní. To znamená, pokud viděláváte nad 160 tisíc měsíčně, tak platíte s každé další vidělené koruny méně, když lidé, co vydělávají 60 tisíc měsíčně. Já jsem pro snížit regresivitu českého odvodového daněvého systému, tak aby byl například drovný, nemluví o tom, že bychom mohli mít ty progresivní systém, jak je čas té ve většině zemí na západ od našich hranic. Takže tam já a OECD vidíme potenciál. Zároveň máme tady to snížení z prosince 2020,

takže tam je taký prostor v sám osobi, ale dále i v ostatních daních
nejdeme na hranu toho, co bychom mohli vybrat, například u spotřebních daní,
ale ještě větší potenciál způjd' dlouhodoběť vidím u daní z nemovitostí.

Je to vícemeně naše jediná daní z majetku,
když to v zahraničkých je více ro, většinou,
a my máme nastaveno na nyníšší hodnotě ve srovnání
s nimi relevantními zeměmi z Evropy.

Nyní máme nízkou daní z nemovitostí,
a mohli bychom mít výrazně vyšší,
a ideální by bylo, kdybychom nečili těm vlakům
se strukturálním dořice,
a bychom mohli například snížit ratní vysoké zdaní práce,
zaměstnanců, a kompenovali to s výšením daní z nemovitostí.

To by bylo, co bych já rád navrřoval.

Zároveň vidím tu realitu, dívám se do přejdu na roku 2020-2040,
tak vidím, že možná to snižování daní nebude na programu.

Na posledy předvānoci, na posledy o zrušení superhrubé mzdy,
poslanci rozhodli 9 dní před koncem roku
o největší danivé změni od roku 2008,
od vody k lesnou podle jednoduché rovnice,
čím vyšší plat, tím vyšší úspora.

Sociální demokratej varovali předtrvalým je výpadky ze stātního rozpočtu.

Vůli faktu, že danivý výpadek ve výši 100 miliard ročně
nedoprovází žádné úspory.

Dnes ostrěkrytizovali zákon i další strany.

O 100 miliard snížit daně.

O 100 miliard dát lidem víc peněz
dězprávnā cesta za před pokladu,
že máme odvahu a sílu.

O 100 miliard snížit mandatorní výdaje
na výdajové strany stātního rozpočtu.

Když jste zabrousil k té superhrubém zděje do roku 2020,
tedy k opatřeni, které prosadila tehdejší vláda
za spolupráci z Dnešní vládního ODS,
dá se ten krok zpětně označit za jednoznačnou chybu.

Zlediska právě pohledu na stātní rozpočet.

Chyba je silné slovo, já bych to nedělal.

To můžu říct za sebe.

Trošku sem levilo o tom, že to jenom na dva roky
a to se nevyplnilo.

Zároveň už tehdy jsme měli ten strukturalní deficiit
a tímto krokem se s dvojnásobem byl.

Takže pro mě je relavanitní politická diskuze,
chcem mít takové daně, bo jināci daně,

ale pak by to mělo doprovázet uť zvýšení jináčí daní a nebo snížení výdejů, k tomu nedošlo. Došlo k jednorázovému snížení daní ve vyšší 100 miliard korun, které se nikde nenahrádilo. To znamená, že jeme si nadluh. To není, že máme deficiit. Prostě si tady půjčujem peníze, které už tedy začínáme zpláce tvoje formě u roku a budeme zpláce tý budoucnosti. My se zadlužíme nyní, když ti demografické tlaki na náš duchodový a zdravotní systém nejsou přijdeš velké. Já jsem pro to, aby když ten duchodový systém bude ve velkém nesouladu mezi přími a výdej, někdy kolem roku 2050 by měl být vrchol toho nesouladu, tak jsem pro, aby ho se i zadlužili, ale my se zadlužíme nyní, kdy nečelíme takto silným tlakům demografickým na náš duchodový a zdravotní systém. Vy jste změnil třeba v případě té daně z nemovitostí mezi národní srovnání, že česko je vlastně na úplně jiné úrovni a v ní mnohem měšší, když se díváte obecně na srovnání s ekonomikami v zahraničí, vidíte tam třeba nějaký příklad, kde by se s analogickými výzvami dokázali popasovat lépek? Mě jsem některý kolek libí Dámsko, taky malá otevřená ekonomika v Evropské unii, blízky suset německá, s který má provázanú čas ekonomiky, samozřejmě výno, pivo, lebo hory, tedy máme lepší, ale v Dánsku mnohé aspekty, když ve vředných financích bou duchodové systému, mají proměšlenější, takže například odchod do duchodu mají provázany s prodlužováním duchodové věku. Když se prodlužuje očekován do badořidí, tak o to se prodlužuje i ten duchodový věk. Nebo například mají mnohem lépe funkující, co my mám penzinní připojiškní, tzv. 3. pilís, tak u nich to funkuje skvěle, u nás velmi slaby a taky k tomu za nerf připravujeme do poručení, aby se to zlepšilo. Tak je mnohem lépe informuj o těch duchodech. To je důliždá věc, která té mě v sní znes toji a může na pomoci té situaci výrazně. A samozřejmě daniu reformu, co provedli v roce 2009, tak jim závidim rozšířili tu donivou základnu a voní co snížili sazby. Takže stále vyberou hodně na daních, ale dělejí to efektivnějí. Spět k tomu čerpání Českého rozpočtu. Minister financí zbyněk Stanjura Sode stvrtí, že vláda na koniec dodrží ta celoroční čísla ve formě, jak se je naplánovala, i když tedy za ty první 3 měsíce vyčerpala téměř polovinútoho plánovaného zadlužení. Má vláda důvod k optimizmu v tuhle chvíli k tomu nadějnému očekávání toho, že se povede ta čísla dodržet. Je to realné, že by vláda plánovaný rozpočet na celý rok dodržela? Nemůžu to vyloučit. Tam je tolik specifických věcí v tomto roce,

všechně výběru daně z mimozáných zysků, loni tohle dobou
jsme měli pro vizorium, těžko se to srovnáva.
Zároveň mě přijde, že teď už s tím vlada nic moc nezvládné udělat.
Teď může velmi výrazně ovlivnit hospodavzení
dalším roce nebo v dalších dvou letech, dalších rekádách,
ale s tím, jak létoz bude ospravit, tak nemůže ní zítat,
nebo má jen velmi omezený prostor pro toto ovlivnit.
Na vzíklad, co může dělat, tak může upravo
posluní chvíli mimozáné valorizace,
ale to je očevidně velmi nároční krok s tím výsledkem.
Co se stane ve chvíli, kdyby vlada na koniec stacel
roční čísla nedodržela tak, jak si je naplánovala,
kdyby ten rozpočet nespenila?
Pouce nestane nic nečekaného, a k tomu to dojde,
pak to bude ukázatel toho, jak na tom opravdu ty veřejné finance jsou.
Když rozkyčujeme, co je za to v krizí,
co je za strukturalní defici, tak nám to ukáže,
co musíme i od příších roku změnit,
bude v sníži dvíde, nebo zvýšit přími.
Ale pro mě bude ještě důležitější,
to jestli se povedou nějaké strukturalnější změny
ve fungování české, společnostké ekonomiky,
navříklad důležitá duchodová reforma,
která nutně nebude mít velký dopad na schodek
rozpočtů v tomto, nebo v příších roce,
ale pomohla by udržet ve zvědné finance
v dalších letech a dekadách,
tak to pro mě bude důležité, to nyní pečily vysradují.
A může ta urgence se jako teď o stavu veřejných financí
mluvíme a nejsme to tady jenom dvě,
obecně ve veřejném prostoru je to téma,
které je nastolené a vlastně se o něm diskutuje,
může to naopak třeba i pomoci k tomu,
že by bylo možné konečně prolomit,
tak to trochu přeženu, ale tabu toho,
že se s některými věcmi a s některými reformami
prostě dlouhu nic nedělá,
přestože vidět, že jsou nastole, že potřeba je přijmout.
Ano, to by bylo krásné.
Abych si to moc přál,
abychom ten svět viděli takový jaký je,
že tady za 10-20 let
čelíme neudržitelným ve věním financí,
viděli jsme to ve správě OECD z minulého roku.

Já jako členárovní ekonomické rady vlády
tak na to upozorňu dlouhodobě,
vznikal jsem to před volbama,
vznikám to po volbách
a budu to vznikat ty podalších a před dalších volbami,
když máme se na to dívat, jaký ten svět je.
Teď máme ty veřejné finance nastaveny neudržitelně.
Není pro mě zaz tak dloužité,
které daně budeme snižovat, zvyšovat, výdějí,
snižovat, zvyšovat, ale měli bychom
tomu nastavené udržitelně,
brže jinak si tady vícemeně,
že máme dokapsy.
Jsi myslíme, že ten systém máme nastavený nějak správně,
ale já teď jeho vidím,
tak takhle toho nefunguje,
takhle toho je dlouhodobě neudržitelné.
Petr Janský, Ekonomů Institutu Ekonomických Sudí Fakulty Sociálních Věd,
Univerzity Karlovy.
Děkujeme.
Děkujeme za pozvání.
A to je vše ze střeďečního vydání podcastu 5.59.
Všechny naše epizody najdete, kdy kolen se znam zprávách.
Ve všechny podkástových aplikacích
i na platformě podcasty.cz.
Naše adresa je za minutu šest.
Za vynáč szz.coz.
Děkujeme za všechny vaše typy,
komentáře a postřehy.
Psát nám můžete i na sociálních sítích Instagram a Twitter.
To byla Lenka Kabrhelová.
Těším se zítra.